

Nr 77

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse från ersättningskyldighet till kronan.

(5:e avd.)

I propositionen nr 107 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över justitiedepartementsärenden för den 17 mars 1961, föreslagit riksdagen medgiva, att en i statsrådsprotokollet omförd, såsom T. betecknad person befrias från ersättningskyldighet till kronan till den del densamma avser belopp överstigande 7 000 kronor.

Beträffande den närmare innebörden av Kungl. Maj:ts förslag får utskottet hänvisa till statsrådsprotokollet.

Här må emellertid återges innehållet i det av *justitiekanslersämbetet* avgivna yttrandet i ärendet.

Justitiekanslersämbetet har förklarat sig i likhet med fångvårdsstyrelsen och statskontoret anse skäligt, att statsverket i viss utsträckning efterskänker sin fordran. Vad angår nedsättningens storlek synes enligt ämbetets mening närmast tre alternativ böra komma i fråga, nämligen att betalningskyldigheten bestämmas till *antingen* 10 500 kronor, d. v. s. vad som ungefärligen kan beräknas tillkomma statsverket vid försäljning av den utmäta egendomen, *eller* fordringens kapitalbelopp 7 017 kronor 74 öre, *eller* det av statskontoret angivna beloppet 5 000 kronor. Ämbetet finner valet mellan de olika beloppen tveksamt men är för sin del — med hänsyn till vad som upplysts om makarna T:s ekonomiska förhållanden och till att det huvudsakliga skälet för framställningen synes vara makarnas önskan att kunna ekonomiskt bistå en vuxen son och hans familj — benäget att förorda alternativen i den ordning de här nämnts.

Utskottet har inte kunnat undgå att hysa allvarliga principiella betänkligheter mot ett eftergivande av kronans fordran över huvud taget i ett fall sådant som det förevarande. Utskottet vill emellertid med avseende å vad i ärendet förekommit inte ställa sig avvisande till tanken på att statsverket i viss utsträckning efterskänker sin ifrågavarande fordran. Utskottet kan likväl inte tillstyrka bifall till Kungl. Maj:ts förslag oförändrat. Enligt utskottets mening talar övervägande skäl för det av justitiekanslersämbetet angivna första alternativet, innebärande att betalningskyldigheten fastställs till 10 500 kronor eller vad som ungefär kan beräknas tillkomma staten vid försäljning av den utmäta egendomen.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen må, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag, medgiva, att en i statsrådsprotokollet över justitiedepartementsärenden för den 17 mars 1961 omförd, såsom T.

betecknad person befrias från honom åliggande ersättnings-
skyldighet till kronan till den del denna avser belopp över-
stigande 10 500 kronor.

Stockholm den 25 april 1961

På statsutskottets vägnar:

ERNST V. STAXÄNG

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet har närvarit

från första kammaren: herrar Näsström, Gillström, Boman, Einar Persson, Ivar Johansson, fröken Andersson, herrar Axel Johannes Andersson, Thun, Holmqvist, Bengtson, Fritz Persson, Ragnar Bergh, Söderberg, Bertil Petersson och Edström; samt

från andra kammaren: herrar Staxäng, Petterson i Degerfors, Gustafsson i Stockholm, Malmborg, Svensson i Stenkyrka, Blidfors, Almgren, Ståhl, Nilsson i Göingegården, Mellqvist, fru Lewén-Eliasson, fröken Elmén, herrar Johansson i Norrköping, Andersson i Knäred och Carbell.